

מלחמת העולם השלישית לא תפרוץ השבוע, אך המתיחות העולמית תגיע לשיא שלא היה כדוגמתו מאז מלחמת קוריאה. התוצאות הראשונות של ההסגר האמריקאי: שיפור ניכר של סיכויי המפלגה הדמוקרטית בארצות הברית בבחירות בעוד כמה ימים — הפיכה העיקרית שהמי ריצה את קנדי לעשות את הצעד ההרפתקני. התייצבות כללית של דעת הקהל הניו־יורקית בעולם לצד קובה, לאור העובדה שארצות הברית עצמה מקיימת שורה של בסיסי טילים לאורך כל גבולות ברית המועצות. עלייה קיצונית של קרנו של קאסטרו בכל אמריקה הלטינית — כדוגמת עליית קרנו של עבד אל־נאצר אחרי סיני. תגובות סובייטיות חריפות במקומות בלתי־צפויים, כגון בברלין, בוואטיקא.

מהומה גדולה באר"ם.

תיתכן שורה שלמה של התלקחויות מזוונות במקומות שונים בעולם — אך עדיין לא תפרוץ המלחמה הכללית.

המערך החדש בצמרת השלטון: בעוד ששמעון פרס ומשה דיין אינם מסתייגים את האיבה ביניהם, יסתיים ירחיבש הקצר בין פרס לבין שר האוצר, לוי אשכול. הרקע אינו מדיני או רעיוני, כי אם כספי. אשכול

העם הקואדיה הגרמנית

כל הנוכחים רצו לשקוע באדמה מרוב בושה. הם לא ידעו איך להגיב על המחזה המביך, שזה עתה היו עדים לו.

היה זה בערב המיפגש הרשמי בין סטודנטים ישראלים לבין 16 צעירות וצעירים מגרמניה, שבאו לארץ כדי להביע את רגשות האהדה של "קבוצת הסטודנטים הגרמניים למען ישראל" לקורבנות הנאצים.

גרמנים אלה עוד היו תינוקות שעה שהתמוטט הרייך השלישי. בבואם לישראל, עשו מעשה של התנדבות אישית, בו ייצגו את היסודות הטובים ביותר בעם הגרמני. אולם באמצע הפגישה קם יושבראש תא הסטודנטים של חרות וקרא: "אין כל מקום לדבר על חידוש הקשר בינינו ובינכם! חזרו לגרמניה ופעלו שם על־ידי הקמת תנועה ציבורית נגד מישלוח טילים למצריים! אני לא יכול להיות בחדר אחד אתכם,

את היחס הרשמי הנאות לגרמניה — לאור האינטרס הממלכתי, הרגש הלאומי והטעם הטוב. יתכן שאו יסולקו גם התופעות ה"מגוחכות, המוסיות לנושא טראגי זה טעם־לאחי של קומדיה זולה.

מדיניות

מה יש לדבר?

ערכים ירו בערבים. אנשי־שבטים, מצויי דים בנשק ירדני וסעודי, ירו בחיילים, ה" מצויידיים בנשק מיצרי. בפעם הראשונה מזה דור היו צבאות ערביים ערוכים לקרב זה נגד זה.

כל זה קרה בדרום חצי־האי־סיני — מרחק רבבות קילומטרים מגורד־השחקים המבהיק של האו"ם בניו־יורק.

מדוע דויד הורוביץ, כתב "הער" לפי הזה" באו"ם —

כל הסיכוסים — מקאשמיר ועד סור מאליה — כבר אוררו. אולם לגבי תימן מקיימים הערבים שתיקה מוחלטת. נידמה כאילו המלחמה התימנית נערכת על כוכב אחר.

האמיר פייצאל הסעודי, שצבאותיו מעוררים בים בקרבות, כלל לא הזכיר עניין זה בנאומו בפני העצרת. מחוץ לאולם הישיר בות מסתודים מכיר הליגה הערבית, חסונה, קודמו בתפקיד עזאם באשא, והי נציג החדש של המפקחים בתימן, שר החוץ אל־עיני.

לפי כל ההגיון הפוליטי, היו הערבים צריכים להיות במושב זה מדוכאים ואב" לים. כך היו במושב הקודם, שעמד בסימן התפרקות רציים. תחת זאת נעים הערבים עתה בצעדים נמרצים, שופעים תחושה של כוח וצלה. הם בטוחים בגורלם. לגביהם, רוח־המידבר נושבת, אך אוהלים נישאר על תילו. מה הסיבה לכך?

סוציאליזם — בלי אדכוהול.

תשובה היא: אלג'יריה. לא זה בלבד שעוד מדינה ערבית נולדה בעזרת העולם הערבי, אלא שאלג'יריה זכתה ליוקרה עצומה, כתוב צאה ממירוץ־נאוטים של יומיים, בו התחרו כל המישלחות בהערצת המאבק האלג'ירי ובהפגנת רגשותיהן האנטי־קולוניאליים. בן־בלה הצעיר עשה כאן רושם עז על רוב המשלחות. הוזמנתי למסיבה מפני־ ארת, אותה ערך האמיר פייצאל, במלון ואלדורף, מסיבה מפוארת עוד יותר — כאילו כדי להוכיח כי המלכים עודם עולים על המישטרים הדוגלים ב"סוציאליזם ערבי". שני מצבייררוח. איך ישפיע כל זה על הסיכוב הכא של המאבק הישראלי־ הערבי באו"ם?

גולדה מאיר פתחה את המאבק בנאום בחיכוה הכללי. היא ניצלה את מצב־הרוח הכללי של העצרת, המושפעת ממשבר ברלין וקובה, והשואפת למשאומתן ולהסדר־ שלום. גולדה דיברה ברוח זו, קראה שוב למשאומתן ישיר בין ישראל והערבים. יתכן כי היוזמה היתה עוברת לידיה, לולא נצחון אלג'יריה. כי זו סיפקה לעצרת את מצב־הרוח השלישי השני: מצב־רוח של אנטי־קולוניאליזם. הערבים ביקשו לנצל גימה זו על־ידי כך שיהיו את ישראל עם הקולו־ ניאליזם. שר־החוץ העיראקי הרתיח את התבשיל כאשר טען כי חצי־האי ערב אכול ניאוי־קולוניאליזם צבאי בריטי, והוא ביקש להכניס את ישראל להקשר זה.

במצב זה, אין סיכוי כי הטכסס היש־ ראלי — הקריאה למשאומתן ישיר בין הצדדים — יזכה להישג ניכר.

כאשר שאלתי את הנציג האמריקאי הרא־ שי, עדלי סטיבנסון, מדוע אין ממשלתו נותנת יד ליוזמה זו, השיב לי באירוניה עוקצת: "על מה אפשר לנהל משאומתן? האם ישראל מוכנה לשבת ולשוחח על שינוי־גבול? האם היא מוכנה לדון על ביני־ אום ירושלים? נישארת רק בעיית־הסליטים, וזו נידונה בדו"ח של גיננסון!"

עחונות

פוגרום גיאוראפי

"פורנוגרפיה היא עניין של גיאוראפי־ יה" אומר סאקיני בבית התה של ירח אוגוסט. קורא העתונות הישראלית יכולים להגיע, בנקל, לכלל מסקנה כי "פוגרום הוא עניין של גיאוי־פוליטיקה".

בברוקלין אשר בניו־יורק תקפו בריו־ נים רב יהודי, היכוהו עד מות. לא היה זה מיקרה בודד, אלא רק שיא של שרשרת התעללויות ממושכת, בה הוכו יהודים אדרי

זה קרה במוסקבה

כי אתם עדיין אויבי החברה האנושית ו־ העם היהודי!"

קרא סטודנט חרותי שני: "ביקורכם כאן הוא פגיעה בטעם הטוב!"

בראש מורם, יצאו כל אנשי חרות מן האולם.

רמוז מוזכב. תקרית מביכה לא פחות, אך פחות מכובדת, אירעה ברמת־גן, שם התכוננה התזמורת המקומית לצאת לסיור באירופה, ובכלל זה גם בגרמניה. משרד־החוץ ומוסדות המדינה אישרו סיור זה, על פי העקרון כי מותר לייצא לגרמניה תרבות, אך לא בידור. ואילו ראש־העיר, אברהם קריניצי, אחד הפוליטיקאים הממר־ לחים ביותר בארץ, אסר את הסיור, איים בהפסקת המענק העירוני לתזמורת. אחרי התקטטות פומבית של כמה ימים, הבינה התזמורת את הרמז המזוהב. היא ביטלה את הביקור בגרמניה.

ריכארד ועוזי. אדם תמים וכול לש־ אולי: מה הטעם לתפור מדים לחיילי גר־ מניה, אך לא לנגן בפני אורחיה? מדוע יכול ראש־הממשלה לחבק את ראש ממ־ שלת גרמניה לעיני המצלמה, ואין יכולים צעירים ישראלים לשבת עם צעירים גרמי־ ניים הבאים לארץ במיוחד כדי לעזור לה? אולם בפרשת ישראל־גרמניה, שוב אין טעם לחפש הגיון.

כך, למשל, מתירה הממשלה לתזמורת ישראלית לנגן בגרמניה בפני קהל שרובו חי בימי הרייך השלישי — אך אינה מתירה לנגן בקול־ישראל את יצירותיו הגאניות של ריכרד ואגנר, שמת זמן רב לפני היריד הרייך השלישי. עוזים לגרמניה מות־ רים — ריכרד שטראוס בישראל אסור. לי־ מדען גרמני, ששירת את היטלר, מותר לייצר טילים באמריקה, אך אסור לו לעשות זאת במצריים.

רק אחרי שיסולק המישקע המבאיש של צביעות, התחסדות, דמגוגיה זולה וזנות שכירה, ויכלו אורחי ישראל לבחון מחדש

זה קרה בניו־יורק

רוגז על שמעון פרס, על מינהגו לערוך הסכמים כספיים בארץ ובחוץ־לארץ. להעמיד את האוצר בפני עובדות מוגמרות ולדרוש ממנו להמציא את הכספים הדרושים.

לעומת זאת תחול התקרבות בין שמעון פרס לבין יוסף אלמוגי. פרס סבור כי אלמוגי יזכה יותר ויותר לאמונו של ביג"י וכי יצליח להתחרר בעמדות־כוח חשבות, דבר שיהפוך אותו בן־ברית רצוי במל־

חמה על הירושה.

אנשי אבא חושי והמרכז לקואופרציה יפתחו במערכת האשמות אישיות נגד עורכי־הדין יעקב שמשון שפירא, שעמד בראש ועדת־החקירה של בית־המשבחים בחיפה. הם לא יוכלו

לסעון נגד הממצאים המרשיעים של דו"ח שפירא. ינסו להציגו כמעשה של התנכלות אישית.

לא מן הנמנע כי מפא"י וחרות ישתפו פעולה כדי להפיל את הקואליציה העירונית בבאר־שבע, העשויה במתכונת קואליציונית־ירי. ראש העירה החדש יהיה שוב דויד טוביהו. אחת התקלות: טיכנס־פנים במפא"י על מינויו של דויד חכם כסגן ראשון לראש העיר. תיתכן פגישה בדרג עליון בין ראשי המפלגות לסיכום העיסקה.

במפלגה הליבראלית תועלה הצעה לבטל את מעמד "הבוקר" כבטאון המפלגה, לאור עמדתה הקיצונית של המערכת נגד הערבים ונגד עדות המזרח.

צמיחה סערה בלשכת עורכי־הדין. המוקד: ויכוח עקרוני בעניין הפירסום לו זוכים פרקליטים בעתונים. לעומת הטוענים כי הפירסום הוא בלתי־נימנע, יציעו אחדים לסגור את בתי־המשפט בפני העתונות.

כעיית ההרכב הערתי של תושבי הארץ תועלה כפעם הראשונה בבית־המשפט העליון, שיתבקש להחליט כמה אשכנזים וכמה ספרדים חיים בישראל. תהיה זו אחת התוצאות של המאבק על בחירת רב ראשי ספרדי לתל־אביב, על־ידי גוף בוחר שבו יושב רוב אשכנזי.

אין שום סיכויים שהפליטים היהודים מאלג'יריה, שכרי־ חו לצרפת, יבואו בהמוניהם ארצה. למרות המאמצים הניכרים של אנשי הסוכנות, הפועלים בין אנשים אלה, יעדיף רובם המוחלט להישאר בצרפת. לעומת זאת יכול להיות שתישא פרי עבודת השיכנוע הנימרת המתנהלת בין עולי אלג'יריה שכבר הגיעו ארצה ורוצים לרדת חזרה לצרפת. כדי לשכנעם להישאר יבטחו להם תנאים טובים במיוחד, בעיקר בכל הנוגע להבטחת פרנסתם — באותן המיקועות בהם יעסקו במולדתם.